

V tomto článku sa pozrieme na jednu z najtvrdších kritik, akú kedy Ježiš vyslovil. Jeho kritika je ešte pozoruhodnejšia ani nie tak pre slová, ktoré použil, ale skôr pre osobu, ktorej ju adresoval. Tou osobou nebol nikto iný ako apoštol Peter!

Odvtedy začal Ježiš ukazovať svojim učeníkom, že musí odísť do Jeruzalema a mnoho vytrpieť od starších

a od najvyšších kňazov a od zákonníkov a byť zabitý a na tretí deň vstať z mŕtvych.

Vtedy si ho pojal Peter a začal mu dohovárať hovoriac:

Milosrdne sebe, Pane; to sa ti nikdy nestane!

Ale on sa obrátil a povedal Petrovi:

Idi za mnou, satane; pohoršením si mi, lebo nemyslíš na Božie veci, ale na ľudské.

Matúš 16:21-23

Podme sa teda bližšie pozrieť na tieto prekvapujúce slová, ktoré povedal Ježiš Petrovi: „Idi za mnou, satane; pohoršením si mi, lebo nemyslíš na Božie veci, ale na ľudské.” Len krátko predtým Pán vyhlásil: „Ty si Peter, Skala, a na tej skale postavím svoju Cirkev,” a potom: „Dám ti kľúče od nebeského kráľovstva.” Teraz ho volá „satanom” a hovorí, že je pre neho pohoršením. Čo také sa medzitým odohralo, že ho to priviedlo k tejto mimoriadnej zmene postoja k Petrovi?

Ako sme si mohli všimnúť v predchádzajúcich článkoch, Ježiš práve začal vysvetľovať svojim učeníkom, že bude musieť trpieť, zomrieť a vstane z mŕtvych. Všimli sme si najmä skutočnosť, že Ježiš povedal, že je to nevyhnutné, kým evanjelista Marek poukázal na to, že im to hovoril otvorene. Inými slovami, nehrozilo, že by niekto nesprávne pochopil Ježišove slová. Čo teda viedlo Petra k tomu, aby dohováral Pánovi: „Milosrdne sebe, Pane; to sa ti nikdy nestane!”

Nemali by sme byť príliš kritickí voči Petrovi. Svojho Pána bezpochyby hlboko miloval, a keď vezmeme do úvahy jeho obmedzené chápanie, ktoré stále mal o skutočnej povahe Kristovho poslania na zemi, pomyslenie na to, že musí trpieť a zomrieť bolo viac, ako mohol uniesť. Stále totiž ešte nepochopil, že všetko utrpenie a smrť sú podstatnou časťou záchranného diela Mesiáša. Tak ako obrovská väčšina Židov aj Peter bol presvedčený, že zasľúbený Mesiáš bude víťazný kráľ. Nevyhlásil vari Peter predtým: „Ty si Kristus (teda Mesiáš)?” Z jeho pohľadu utrpenie a smrť nemajú nič spoločné s poslaním Mesiáša. Rovnako ako iní apoštoli aj Peter bol presvedčený, že čoskoro Ježiš, Mesiáš, ustanoví svoje kráľovstvo, pričom vyhliadka na utrpenie a smrť by predznamenal nešťastie a porážku. Apoštol Peter zrejme veril, že Ježiš začína slabnúť a obávať sa budúcnosti. Toto mohol byť takisto dôvod, prečo mu Peter dohováral. Hovoril s Ježišom ako s drahým priateľom a jeho motívy boli bezpochyby dobré, ale zároveň robil veľmi vážnu chybu.

Čo teda viedlo Pána k tomu, aby pokarhal Petra takými silnými slovami, keď povedal „Idi za mnou, satane”? Nebolo to ani tak preto, že si mu Peter dovolil protirečiť, namiesto toho, aby sa mu podriadil. Nešlo len o to, že Spasiteľa pobúrili jeho učeníci. Nie, išlo tu o niečo oveľa vážnejšie! Za slovami Petra videl Ježiš ruku svojho najväčšieho nepriateľa satana. Samotné meno satan vlastne znamená nepriateľ, protivník. Peter tým, že sa snažil Ježiša odradiť od toho, aby šiel na kríž, nekonal zďaleka ako jeho priateľ, ale stal sa tak nedobrovoľne jeho protivníkom! Potom Ježiš pokračoval slovami: „... pohoršením si mi, lebo nemyslíš na Božie veci, ale na ľudské.” Čo mal Ježiš na mysli, keď hovoril o Božích veciach a o ľudských veciach? Rovnaký obsah by sme mohli vyjadriť pomocou výrazov „zameraný na Boha” a „zameraný na človeka”. V tej chvíli nebol Peter zameraný na Boha, ale na človeka. Byť zameraný na Boha znamená uznať, prijať a uchopiť všetko, čo slúži na vyvýšenie cti, slávy a vôle Boha. Osoba zameraná na Boha vysloví slová modlitby Pánovej z celého srdca: *Náš Otče, ktorý si v nebesiach, nech sa posväť tvoje meno! Nech príde tvoje kráľovstvo! Nech sa stane tvoja vôľa ako v nebi, tak aj na zemi!* Samozrejme, teraz nemám na mysli mechanické odriekavanie slov modlitby, ale uvedomelý, úprimný a vedomý súhlas s každým jej slovom, ako aj úplnú oddanosť jej obsahu. V modlitbe Pánovej je Boh na prvom mieste. ON je v nebesiach – JEHO meno musí byť posvätené – JEHO kráľovstvo musí prísť – JEHO vôľa sa musí všade diať. To je to, čo znamená mať na mysli Božie záujmy. Dokonalým príkladom toho, čo znamená byť zameraný na Boha, je samotný Ježiš Kristus. On sa úplne a neochvejne stotožnil s vôľou svojho Otca. Vždy konal to, čo od neho požadoval Otec, nikdy medzi nimi nebol žiaden nesúladsť či rozpor.

Čo však znamená mať na zreteli len ľudské záležitosti? Znamená to byť naplnený starosťami o svoje blaho a vlastný prospech, možno aj prospech iných ľudí, a zároveň sa nezaujímať o to, čo chce Boh. Teda v akom zmysle bol Peter zameraný len na ľudské záležitosti? Nuž, Pán práve povedal učeníkom, že **MUSÍ** trpieť, že **MUSÍ** zomrieť a **MUSÍ** byť vzkriesený k životu. Evanjelista Marek (Marek 6:32, poznámka prekladateľa) poznamenal: „...a otvorene hovoril to slovo.” Takže príkazy trpieť, zomrieť a vstať z mŕtvych boli Božie príkazy, presne ako o tom trojjediný Boh rozhodol vo večnosti. Bol to plán, ktorý Boh určil pre spásu človeka. Preto Ježišovo umučenie predstavovalo dokonalú vôľu vševediaceho Boha. Ako vždy, Ježišova vôľa bola v úplnom súlade s vôľou Otca a bol naplno oddaný naplneniu Božieho plánu.

Čo tu však robil Peter? Kládol kameň úrazu pred svojho Majstra. V podstate nabádal Ježiša, aby opustil ten plán a zachránil sa pred utrpením a smrťou; povzbudzoval Pána Ježiša, aby dal seba na prvé miesto. Bola to rovnaká stratégia, ktorú použil satan, keď ho pokúšal na púšti. Čo povedal diabol pri tejto príležitosti? „Povedz, aby sa tieto kamene stali chlebmi; hod' sa dolu z vrchu chrámu, aby si ukázal, že si Syn Boží; dám ti kráľovstvá sveta, ak padneš a pokloníš sa mi.“ Inými slovami, daj seba na prvé miesto. Avšak Ježiš ho prísne pokarhal. Teraz to bol jeho učeník Peter, ktorý ho pokúšal tým, že ho nepriamo povzbudzoval, aby myslel na svoje blaho, a tak sa vyhol krížu. Niet sa preto čo diviť, že Ježiš povedal: „Idi za mnou, satane; nemyslíš na Božie veci, ale na ľudské.“ Priatelia, mali by sme povedať: „Vďaka Bohu, že Ježiš úplne odmietol Petrovu radu.“

Keby mal Ježiš na mysli len osobné ľudské záujmy, nenechal by sa ukrižovať a nič by nestratil, pretože by sa vyhol smrti a mohol by sa rovno vrátiť do neba. Ale čo by bolo s nami? Boli by sme navždy stratení v svojich hriechoch bez akejkolvek nádeje na vykúpenie. Ale sláva Bohu, Ježiš neustúpil, ale šiel na Kalváriu s láskou a vernosťou, aby niesol hriechy ľudu.

Priateľu, patríš medzi tých, ktorí majú na mysli Božie záujmy alebo len ľudské záujmy? Dávaš si pozor, aby bol Pán na prvom mieste v tvojom živote alebo stále žiješ len pre seba? Ak ešte stále žiješ pre seba, tak je zrejmé, že nie si skutočným kresťanom. Čo máš urobiť? Musíš oľutovať svoje hriechy a plne uveriť v ukrižovaného Spasiteľa. Ak On, nevinný, zaplatil najvyššiu cenu bez akéhokoľvek ohľadu na seba, určite si zasluhuje tvoju absolútnu oddanosť. Chod' dnes k Spasiteľovi a popros ho o očistenie od všetkých svojich hriechov.

Michael Steedman